

UOHSX0083Z5D

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R44/2015/VZ-12198/2016/322/DRu

Brno 24. března 2016

V řízení o rozkladu ze dne 28. 1. 2015 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 2. 2. 2015 žadatelem –

- **Okresní hospodářská komora Šumperk**, IČO 47673176, se sídlem Hlavní třída 904/8, 787 01 Šumperk

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-V233/2014/VZ-1908/2015/521/ZKu ze dne 20. 1. 2015 o zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení ve věci veřejné zakázky s názvem „**Zajištění vzdělávacích, rekvalifikačních a poradenských služeb spojených s realizací projektu Rozvoj kompetencí pro uplatnění na trhu práce zaměstnanců členských firem OHK Šumperk**“ vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp.zn. S736/2012/VZ a ukončeného pravomocným rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S736/2012/VZ-5744/2013/511/MFI ze dne 29. 3. 2013

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-V233/2014/VZ-1908/2015/521/ZKu ze dne 20. 1. 2015

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 2. 12. 2014 byl Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušnému podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), k dohledu nad dodržováním zákona, doručena žádost žadatele – Okresní hospodářské komory Šumperk, IČO 47673176, se sídlem Hlavní třída 904/8, 787 01 Šumperk (dále jen „**žadatel**“) o obnovu správního řízení ve věci veřejné zakázky s názvem „Zajištění vzdělávacích, rekvalifikačních a poradenských služeb spojených s realizací projektu Rozvoj kompetencí pro uplatnění na trhu práce zaměstnanců členských firem OHK Šumperk“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ a ukončeného rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S736/2012/VZ-5744/2013/511/MFI ze dne 29. 3. 2013, které nabylo právní moci dne 20. 4. 2013 (dále jen „**rozhodnutí ve věci**“).
2. Úřad výrokem I. rozhodnutí ve věci rozhodl, že se žadatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 1 zákona, když na veřejnou zakázku uzavřel smlouvu, aniž by před jejím uzavřením splnil povinnost ji zadat v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Za spáchání tohoto správního deliktu uložil Úřad výrokem II. rozhodnutí ve věci žadateli podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 25 000 Kč. Povinnost žadatele postupovat při zadání veřejné zakázky podle zákona Úřad odůvodnil tím, že je žadatel veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
3. Žadatel ve své žádosti spatřoval důvody pro obnovu řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) v následujících skutečnostech.
4. Žadatelova argumentace spočívala v tvrzení dříve neznámé skutečnosti, která existovala v době původního řízení a kterou žadatel nemohl v původním řízení uplatnit, a sice že tzv. karnety ATA mohou být vydávány českým podnikatelům v rámci Evropské unie i jinými autoritami než Hospodářskou komorou České republiky. Vydávání karnetů ATA je tak dle žadatele činností vykonávanou v konkurenčním prostředí, která je svou povahou uspokojující potřebu zásadně obchodní povahy a slouží podnikatelům při jejich podnikatelské činnosti. Dle žadatele se jedná o skutečnost, kterou v průběhu správního řízení

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ neznal, a dozvěděl se o ní bezprostředně před podáním jeho žádosti o obnovu řízení, přičemž o ní ani vědět nemohl, neboť žadatel není subjektem vydávajícím karnety ATA, pouze v tomto směru zastupuje Hospodářskou komoru České republiky.

5. Za další skutečnost odůvodňující obnovu řízení považoval žadatel to, že existuje obsahový rozpor mezi anglickým a českým zněním rozsudku Evropského soudního dvora C-360/96 ze dne 10. 11. 1998, ze kterého Úřad v rozhodnutí ve věci vycházel. Konkrétně se dle žadatele jedná o tuto část cit. rozsudku: *„[p]otřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu jsou chápány mimo jiné jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a (jako druhá varianta) které se stát, z důvodu obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv.“* Dle názoru žadatele se však v anglickém znění cit. rozsudku nehovoří o dalším možném chápání potřeb veřejného zájmu nemajících průmyslovou nebo obchodní povahu a nehovoří se v něm ani o „druhé variantě“.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 20. 1. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-V233/2014/VZ-1908/2015/521/ZKu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Výrokem napadeného rozhodnutí Úřad žádost žadatele o obnovu správního řízení podle § 100 odst. 6 správního řádu zamítl.
7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že nepřiznal žádosti o obnovu odkladný účinek, neboť v projednávané věci neshledal naplnění podmínek uvedených v § 100 odst. 6 správního řádu a současně ani z žádosti žadatele nevyplývá, že by žadateli hrozila vážná újma, popř. vážná újma veřejnému zájmu.
8. Úřad dále uvedl, že to, že žadatel není v postavení Hospodářské komory České republiky, nýbrž „pouze“ její složky, nelze považovat za důvod, proč se nemohl dozvědět o tom, které další subjekty vystavují karnety ATA. Z žádosti žadatele dle Úřadu ani nevyplývalo, jakým způsobem se o této skutečnosti dozvěděl či kdy přesně k tomu došlo, přičemž k podpoře svých argumentů uvedl pouze odkaz na internetové stránky jiných komor. Z těch však mohl čerpat informace i v průběhu původního správního řízení. Úřad proto konstatoval, že se nejedná o skutečnost, kterou žadatel nemohl bez své viny uplatnit už v průběhu původního správního řízení.
9. Dle Úřadu mohl žadatel již v průběhu původního správního řízení uplatnit rovněž námitku obsahového rozporu mezi českým a anglickým zněním rozsudku Evropského soudního dvora C-360/96 ze dne 10. 11. 1998, přičemž žadatel v žádosti ani neuvedl důvod, proč tak neučinil či nemohl učinit.

III. Rozklad žadatele

10. Dne 28. 1. 2015 podal žadatel Úřadu rozklad proti napadenému rozhodnutí, který byl Úřadu doručen dne 2. 2. 2015. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 21. 1. 2015. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
11. V rozkladu podaném proti napadenému rozhodnutí žadatel namítá, že se Úřad dostatečným způsobem nevypořádal s jeho tvrzeními a důkazy o tom, že žadatel není veřejným zadavatelem podle zákona.

12. Žadatel namítá, že rozhodnutí ve věci bylo vydáno až po uplynutí 104 dnů od zahájení správního řízení. Po celou tuto dobu tak žadatel neznal stanovisko Úřadu k realizovanému výběrovému řízení veřejné zakázky. Dle právních rozborů, které si žadatel v otázce, zda jsou okresní komory veřejnými zadavateli dle zákona, nechal vypracovat dvěma advokátními kancelářemi, vyplynulo, že žadatel veřejným zadavatelem není.
13. Žadatel k postavení veřejného zadavatele opakovaně namítá, že nespĺňuje žádnou z podmínek § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Příjemcem dotace ani příjemcem veřejné podpory není žadatel. Ten pouze vyhledává subjekty, u nichž budou klíčové aktivity prováděny, z čehož dle žadatele vyplývá, že příjmy od státu nečinily více než 50% všech jeho příjmů.
14. Žadatel v rozkladu proti napadenému rozhodnutí uvedl jako důvod pro nepodání rozkladu proti rozhodnutí ve věci skutečnost, že byl poskytovatelem dotace ubezpečen, že pokud žadatel uhradí pokutu uloženou Úřadem rozhodnutím ve věci, může dále realizovat projekt bez dalších sankcí.
15. Žadatel uvádí, že mu uhrazením pokuty ve výši 25 000 Kč nevznikla vážná újma a z toho důvodu nepodával rozklad proti rozhodnutí ve věci. Dle 19. 1. 2015 však žadatel obdržel oznámení ředitelky Odboru kontrol Evropského sociálního fondu, ve kterém uvedla, že z rozhodnutí ve věci vyplývá, že měl žadatel postupovat podle zákona a zadat veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacích řízení podle § 21 odst. 1 zákona. Jelikož tak žadatel neučinil, jednal v rozporu jak se zákonem, tak kapitolou III. Metodického pokynu pro zadávání veřejných zakázek v Operačním programu Lidské zdroje a zaměstnanost ve verzi 1.4. Výše podezření na porušení rozpočtové kázně tak dle Odboru kontrol Evropského sociálního fondu činí 3 256 671,63 Kč. Na základě rozhodnutí ve věci tak má dojít k šetření místně příslušného finančního úřadu.
16. Žadatel pak namítá, že uložení sankce finančním úřadem ve výši 3 256 671,63 Kč by mu způsobilo vážnou finanční újmu a likvidaci žadatele jako neziskové organizace, neboť roční příspěvky členů žadatele činí cca 200 000 Kč a příjmy z vlastní činnosti žadatele nemohou sankci v takovéto výši pokrýt.

Závěr rozkladu

17. S ohledem na výše uvedené žadatel navrhuje, aby Úřad na základě § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu vyhověl jeho žádosti a rozhodl o obnově řízení ve věci.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost

napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

20. Úřad tím, že výrokem napadeného rozhodnutí zamítl žádost žadatele o obnovu správního řízení, rozhodl správně a zákonně.
21. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou podrobně rozvedeny důvody, na základě kterých jsem napadené rozhodnutí potvrdil a žadatelem podaný rozklad zamítl.

V. K námitkám rozkladu

22. Podle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže
  - a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
  - b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
23. Jak Úřad správně uvedl v bodu 14. odůvodnění napadeného rozhodnutí, má obnova řízení tradičně dvě fáze. V té první je zkoumáno, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení, kdy správní orgán obnovu řízení povolí, nebo žádost o její povolení zamítne, případně obnovu řízení z moci úřední nařídí (nebo nenařídí). Druhou fází představuje již obnovené řízení a opětovné rozhodování ve věci.
24. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 39/2009-74 ze dne 13. 5. 2010, *„Obnova řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004 je – na rozdíl od úpravy přezkumného řízení dle § 94 téhož zákona – určena k nápravě skutkových nesprávností.“* Zatímco přezkumné řízení je zaměřeno na posouzení stránky právní, obnova řízení se vztahuje k otázkám skutkovým a nápravě případných skutkových pochybení, k nimž v předchozím řízení a rozhodnutí došlo.
25. Ve smyslu § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu může správní orgán žádost o obnovu řízení (povolení obnovy řízení) zamítnout. To tehdy, pokud nejsou splněny podmínky pro obnovu řízení. Jak Úřad v bodu 17. odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uvedl, je podmínkou pro povolení obnovy řízení dříve neznámá skutečnost, která existovala v době původního řízení a které účastník, jemuž je ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.
26. Důvodem podání žádosti o obnovu řízení, jakož i podání rozkladu proti napadenému rozhodnutí, je tvrzení žadatele, že není veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona a nebyl při zadávání veřejné zakázky povinen postupovat podle zákona a zadat veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacích řízení podle § 21 odst. 1 zákona. Veškeré námitky uváděné žadatelem v rozkladu jsou pak dalšími důvody, pro které žadatel není dle svého názoru právě veřejným zadavatelem. Žádná z těchto námitek však nesměřuje proti napadenému rozhodnutí.

27. Námitkou, která by směřovala proti napadenému rozhodnutí a byla tedy možnou námitkou rozkladu, by mohlo být např. tvrzení žadatele, že Úřad špatně posoudil skutečnosti tvrzené žadatelem v žádosti o obnovu řízení, jako skutečnosti, které žadatel mohl uplatnit již v původním správním řízení a důkazy, které by byly podkladem takového tvrzení. Ničeho takového však žadatel v rozkladu proti napadenému rozhodnutí nenamítal.
28. Jedinou námitkou rozkladu, která směřuje proti napadenému rozhodnutí, konkrétně bodu 13. jeho odůvodnění, je tvrzení žadatele, že mu hrozí vážná újma a Úřad měl žádosti o obnovu řízení přiznat odkladný účinek. Vážnou újmu žadatel spatřuje nikoli v pokutě uložené Úřadem rozhodnutím ve věci, nýbrž v riziku uložení sankce finančním úřadem ve výši 3 256 671,63 Kč, která žadateli hrozí právě v důsledku vydání rozhodnutí ve věci. K této námitce žadatele uvádím následující.
29. V samotné žádosti o obnovu řízení žadatel nikde nenamítal, že by mu hrozila vážná újma, tak jak činí až nyní v řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí. Žádost o obnovu řízení (povolení obnovy řízení) nemá *ex lege* odkladný účinek. Ostatně to je přímým důsledkem skutečnosti, že se jedná o mimořádný opravný prostředek směřující vůči řízení již pravomocně ukončenému a rozhodnutí, které je již v právní moci. Rozhodnutí ve věci však není v tomto případě pouze v právní moci, ale bylo žadatelem již i vykonáno, když uhradil pokutu 25 000 Kč uloženou mu Úřadem výrokem II. rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí ve věci je tak rozhodnutím vykonatelným, kterému již odkladný účinek přiznat nelze.
30. S ohledem na výše uvedené jsem dospěl k závěru, že Úřad postupoval správně a zákonně, když žádosti žadatele o obnovu správního řízení odkladný účinek podle § 100 odst. 6 správního řádu nepřiznal.
31. Zbylé námitky rozkladu směřují *de facto* proti rozhodnutí ve věci. Takové námitky však žadatel mohl uplatnit podáním rozkladu proti rozhodnutí ve věci. Že svého práva zaručeného § 152 správního řádu nevyužil, nezakládá možnost uplatnit takové námitky až v rozkladu proti napadenému rozhodnutí. Nic na tom nemění ani skutečnost, že byl žadatel ujištěn Ministerstvem práce a sociálních věcí, jakožto poskytovatelem dotace, že po uhrazení pokuty uložené mu Úřadem rozhodnutím ve věci, může pokračovat v realizaci projektu bez dalších sankcí.
32. Proti rozhodnutí ve věci směřuje také námitka žadatele o tvrzené nečinnosti Úřadu a průtahům Úřadu s vydáním rozhodnutí ve věci. Takovou námitku měl však žadatel uplatnit podáním rozkladu proti rozhodnutí ve věci či podáním žádosti k uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu podle § 80 správního řádu. Je otázkou autonomie vůle žadatele, že těchto svých procesních práv daných mu příslušnými právními předpisy nevyužil.
33. Rovněž další námitky žadatele spočívajících v opakovaných tvrzeních, že žadatel není veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona jsou námitkami proti právnímu posouzení Úřadu v rozhodnutí ve věci, nikoli proti nesprávnosti či nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
34. Podle § 89 správního řádu věty první přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Podle věty druhé téhož ustanovení odvolací správní orgán přezkoumává správnost napadeného rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (zde rozkladu), jinak jen tehdy,

vyžaduje-li to veřejný zájem. Účastník řízení tak nese odpovědnost za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jemu přísluší dispozice, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáváno.

35. Jelikož směřují námitky rozkladu proti správnosti rozhodnutí ve věci a nikoli proti správnosti napadeného rozhodnutí, přistoupil jsem k přezkumu zákonnosti výroku napadeného rozhodnutí.
36. Dospěl jsem k závěru, že řízení o žádosti bylo zahájeno v souladu s § 44 správního řádu, žadateli, jakožto jedinému účastníkovi řízení o žádosti, bylo umožněno uplatňovat práva vyplývající z § 36 odst. 1 až 3 správního řádu, napadené rozhodnutí v části vztahující se k výroku napadeného rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti vyplývající z § 68 správního řádu a je přezkoumatelné, zjištěný skutkový stav byl podřazen pod správnou zákonnou úpravu, právní posouzení věci je v souladu s právními předpisy a podklady napadeného rozhodnutí jsou rovněž součástí spisu vedeného ve věci podané žádosti.
37. Vzhledem k výše uvedenému a vzhledem k tomu, že jsem po posouzení dle § 89 odst. 2 v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu neshledal, že by Úřad ve vztahu k výroku napadeného rozhodnutí postupoval v rozporu se zákonem a správním řádem, resp. v rozporu s právními předpisy, přistoupil jsem k potvrzení výroku napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu žadatele tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

VI. Závěr

38. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci žádosti o obnovu správního řízení v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro obnovu správního řízení z důvodů uváděných v rozkladu.
39. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Okresní hospodářská komora Šumperk, Hlavní třída 8/13, 787 01 Šumperk

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy